

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובע: מיכאל אדיבי

נגד

הנתבעת: שלוח פוטשניק אליאס, עו"ד

פסק דין

לפני בימ"ש תביעה שהגיש לקוח לשעבר של עורכת דין ובה ביקש לחייב אותה להעביר אליו כספים שגבתה עבורו.

כתב תביעה

1. התובע טען כי הנתבעת, עו"ד, ייצגה אותו בהליך משפטי וגבתה עבורו כספים, אך העבירה אליו רק חלק מהם ולכן ביקש לחייב אותה לשלם לו, לאחר קיזוז שכר טרחתה, הסך של 143,165 ₪.

מתן פסק דין נגד הנתבעת

2. התובע ביקש וקיבל ביום 25.9.17 פסק דין נגד הנתבעת שכן לא הגישה כתב הגנה במועד. הנתבעת הגישה בקשה לביטול פסק הדין בה טענה שהפקידה במשרדה שלפי אישור המסירה סרבה לחתום על האישור, לא הייתה מוסמכת לקבל עבורה כתבי בי דין ומברור עמה "לא הושאר במשרד המבקשת כל תביעה". המבקשת נדרשה לתמוך טענתה בתצהיר ולאחר שהגישה אותו, לנוכח תשובת התובע, בימ"ש (כבוד הרשם דורון יעקבי) קבע הבקשה לדיון.

הדיון הראשון

3. ביום 28.6.18 התקיים הדיון הראשון, לפני כבוד הרשם יעקבי. לאחר ששמע עדים, לרבות השליח מטעם המשיב, ובהתאם להסכמה דיונית שהושגה, כבוד הרשם התנה ביטול פסק הדין בתשלום שכ"ט ב"כ המשיב בסך של 7,500 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

ביטול פסק הדין

4. פסק הדין בוטל ביום 5.8.18 לאחר תשלום ההוצאות. כבוד הרשם קבע כי התצהיר שתמך בבקשה לביטול פסק הדין ישמש כתב הגנה.

הוראה להחלפת תצהירי גילוי כלליים

5. ביום 2.11.18 בימ"ש קצב לצדדים פרק זמן להחלפת תצהירי גילוי כלליים.

הגשת בקשה להארכת מועד להגשת כתב תביעה שכנגד

6. ביום 4.11.18 הנתבעת הגישה בקשה להארכת מועד להגשת כתב תביעה שכנגד. לאחר עיון בתשובה ובתגובה לתשובה, בימ"ש האריך המועד "על אף השיהוי הניכר" בהגשתה תוך חיוב המבקשת בהוצאות. אולם, כתב התביעה שכנגד לא הוגש ולכן ביום 19.12.18 בימ"ש קבע כי הסתיימה הגשת כתבי הטענות ושב והורה לנתבעת להגיש הודעה בדבר העברת תצהיר גילוי כללי לתובע.

הדיון השני

7. ביום 11.2.19, לאחר שבימ"ש דחה בקשה בהסכמה בקשה לדחיית מועד הדיון, התקיים הדיון השני, הפעם לפני מותב זה. לפני משורת הדין, בימ"ש נתן לנתבעת "הזדמנות אחרונה" להעביר לתובע תוך 7 ימים ממועד הדיון תצהיר גילוי מסמכים.

החלטה על לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים

8. ביום 18.2.19 הנתבעת הודיעה על העברת תצהיר גילוי לתובע ולכן בימ"ש קבע לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים. עוד באותו יום, התובע ביקש למחוק כתב ההגנה של הנתבעת בטענה כי נפלו פגמים בתצהיר, אך בימ"ש דחה הבקשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

הדיון השלישי

9. ביום 30.4.19 התקיים הדיון השלישי. בית המשפט קבע בתום הדיון כי משהה את המועד בו תינתן החלטה בבקשה לחיוב בהוצאות עד לאחר שיהיה באפשרותו להתרשם האם כתוצאה מהדיון הנתבעת מילאה אחר כל הסיכומים המנויים בהחלטה שנתן בדיון.

מיצוי הליכים מקדמיים

10. לאחר הדיון, התובע שב וטען כי הנתבעת אינה ממלאה אחר החלטות בימ"ש ולכן בימ"ש זימן הצדדים לדיון מיוחד. אולם, לאחר מתן ההחלטה, התובע ביקש לקבוע התובענה לשמיעת ראיות ובימ"ש נתן הוראה כמבוקש.

הגשת ראיות

11. התובע הגיש ראיותיו ביום 3.6.19 והנתבעת ביום 4.8.19, לאחר שקיבלה ארכה בנימוק שהעבירה הייצוג, שעד אותו מועד היה עצמי, לעורך דין אחר.

הדיון הרביעי

12. ביום 12.9.12 התקיים הדיון הרביעי. מכיוון שנפל פגם באופן הגשת ראיות הנתבעת, בימ"ש נאלץ לקבוע דיון נוסף לצורך הכנת שמיעת הראיות ולחייב הנתבעת בהוצאות התובע.

הדיון החמישי

13. ביום 24.9.19 התקיים הדיון החמישי. בימ"ש קבע מועד לשמיעת ראיות, סדר נחקרים וזמני חקירה.

הדיון השישי

14. ביום 10.3.20 התקיים הדיון השישי. נחקרו התובע, עד מטעמו ואחיו והנתבעת. בימ"ש קבע מועדים להגשת סיכומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

הגשת סיכומים

15. התובע הגיש סיכומיו ביום 1.4.20 והנתבעת ביום 20.5.20.

דין והכרעה

16. על בימ"ש לקבוע אם על הנתבעת להשיב לתובע כספים שגבתה עבורו וכמה.

גרסת התובע

17. התובע טען בכתב התביעה כי הנתבעת, ייצגה אותו בהליכים משפטיים שעניינם גביית חוב כספי משני בני זוג –רמי ופזית משעל.

דירת בני הזוג משעל מומשה, ככל הנראה על ידי עורכת דין תמי מייזליק, שפעלה בעניין ככונסת נכסים מטעם נושה מובטח ראשון בדרגה.

לטענת התובע, היה נושה מובטח בדרגה שניה מכוח משכון או משכנתא שניתנו להבטחת חובו ונרשמו על זכויות שני בני הזוג בדירה, אלא שאחד מבני הזוג (רמי משעל) נקלע להליכי פשי"ר.

התמורה שהתקבלה בגין חלקו של רמי משעל הועברה לידי הנאמן, בעוד התמורה שהתקבלה עבור חלקה של אשת החייב, פזית משעל, הועברה אל הנתבעת, כבאת כוחו של התובע.

הסכום שהועבר עמד על סך 429,710 ₪, כעולה מהודעת דואר מקוון ששוגרה ביום 1.11.15 על ידי הכונסת לעורכי הדין.

ביום 12.8 העבירה הנתבעת לתובע סך של 250,374 ₪ על חשבון המגיע לו מתוך הסכום הכולל שהופקד בידיה הנאמנות של הנתבעת בעבור התובע.

בידי הנתבעת נותרו 179,336 ₪ השייכים לכאורה לתובע. התובע לא זכה לקבל את יתרת הכספים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

בין הצדדים הוסכם בשעתם כי בעבור הטיפול בעניינו של הלקוח ישלם הלקוח לעורכת הדין סכום שווה ערך ל- 2,000 דולר ומע"מ. הסיכום, בין שהיה בכתב ובין שהיה בעל פה, הוחלף על ידי הנתבעת, בשלב כלשהו שאינו זכור לתובע, כאשר זו העמידה את שכר הטרחה על שיעור של 10% מתקבולים שיתקבלו בעתיד, סכום שעולה על הסיכום המקורי, אך התובע לא התנגד לו בשעתו ואינו מתנגד לו גם כיום.

יישום הסיכום המעודכן משמעו כי לנתבעת הגיעו לכל היותר הסך של 42,971 ₪ מן התובע והוא הסכים לשלם ואף שילם חלק מהם במהלך השנים ובלבד שיקבל את יתרת הכספים שבנאמנות. חישוב פשוט מעלה יתרת הסכום המוחזק בידי הנתבעת ומגיע לתובע, לאחר קיזוז שכ"ט אינה פוחתת כיום מסך של 143,165 ₪.

גרסת הנתבעת

18. הנתבעת טענה בתצהיר שתמך בבקשתה לביטול פסק דין שבימ"ש ראה בו כתב הגנה כי האמור בכתב התביעה הינו שקרי, ואינו סביר לאור ההליכים הרבים שהתנהלו בתיק ואף סוכם לאור חסרון הכיס של התובע כי מהכסף הראשון שיתקבל ישולם לנתבעת שכ"ט ובמידה ולא יתקבל דבר, הוא יאלץ לשלם לנתבעת שכ"ט ממקורותיו הוא.

סכום בסך של כ- 150,000 ₪ המהווה 10% משווי הסדר הפשרה שנחתם בין התובע ובין החייבים רמי ופזית משעל, הרי שזה הסכום שסוכם כשכ"ט עם התובע המשקף את עבודתה ופעולתה הרבה של המבקשת.

לאחר הסכם הפשרה היו עוד הליכים רבים שנפרסו על מספר לא מועט של שנים ולפיכך הייתה זכאית לשכ"ט נוסף בסך של 25,000 ₪.

הסכום שנותר אצל הנתבעת הם שכ"ט והוצאות שהיו בתיק לאורך ניהולו ואף התובע הסכים כי תקבלם.

לטענת הנתבעת, גם אם נקבל את גרסת התובע כי הוא זכאי לסך של 143,000 ₪, גם סכום זה אינו מתיישב עם גרסתו של התובע כי מגיע לנתבעת 10% מהסכום שיתקבל. כאשר עושים חשבון אריתמטי פשוט ומוצאים מהסך של 429,700 ₪ 10% שהינם הסך של 42,970 ₪ בתוספת מע"מ סך של 50,275 ₪ ומפחיתים אותה מהיתרה שאצל הנתבעת מגיעים לסכום בסך של 129,061 ₪ ולפיכך גם סכום התביעה אינו נכון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-06-64504 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

האם הנתבעת זכאית לקיזו מגביה עבור הלקוח ללא הוראה בכתב ?

19. אין חולק שלא נכרת הסכם שכר טרחה **בכתב** בו מאשר הלקוח לבאת כוחו לקיזו מסכומים שיתקבלו אצלה חיובי שכר טרחה. אין חולק כי הלקוח לא נתן הסכמה בכתב לקיזו.

20. לפי ההלכה קיזו על ידי עורך דין יהיה רק לאחר קבלת **הסכמה מלאה** של הלקוח. לעניין זה ראו פסק הדין בעניין **עמל"ע 7036-09 בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין נ' קטן**

עמל"ע 7039-09 קטן נ' בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין:
"אשר לקיזו שנערך על-ידי המערער – כבר סותתו אבני דרך בדבר הקביעה כי עורך-דין הינו נאמנו של הלקוח. לחובת נאמנות זו משקל מיוחד שעה שבכספיו של הלקוח עסקינן, ולא בכדי נקבעו כללים מפורטים רבים לעניין אופן ההתנהלות הראויה של עורך-דין בכספי לקוחותיו (ראו, לדוגמה: כללים 39-42 לכללי האתיקה). על רקע האמור נקבע בהלכה הפסוקה, כי קיזו הנערך על-ידי עורך-דין בכספי לקוח צריך להיעשות בהסכמתו המלאה של הלקוח ועל דעתו:"

21. בהעדר הוכחה על הסכמה מלאה של הלקוח בכתב או בעל פה, דין התביעה להתקבל כמעט במלואה. זאת, מכיוון שעורך דין לא רשאי לקיזו מכספים שגבה עבור הלקוח ללא הסכמה מלאה של הלקוח. על הנתבעת היה להשיב לתובע הסכום שגבתה עבורו, למעט הסכום שאישר בכתב התביעה כי הסכים לשלם לה עבור שכר טרחתה.

האם הנתבעת הוכיחה הסכום שיש לקיזו מכספים שהתקבלו אצלה בנאמנות ?

22. למעלה מן הדרוש, בימ"ש ידון בטענה של הנתבעת כי מגיע לה שכר טרחה והחזר הוצאות גבוה מהסכום שגבתה.

23. מרגע שהנתבעת אישרה כי התקבלו אצלה כספים שגבתה עבור התובע **נטל הבאת הראיות והשכנוע לעניין טענת הקיזו חל עליה.**

24. מכאן שמחדלה של הנתבעת לעגן ההסכמות בכתב פועל לחובתה. מחדל זה מתעצם בשים לב לציפייה מעורך דין לעגן ההתקשרות החוזית עם הלקוח בהסכם כתוב. לעניין זה ראו עא 19-07-31689 עו"ד אורי דניאל ושות' נ' בניטל ייזום והשקעות בבנין בע"מ ואח' (פורסם בבנו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

25. לפני בימ"ש שתי גרסאות, גרסת התובע לפיה הסכים לשלם שכר טרחה לפי 10% מהגביה וגרסת הנתבעת לפיה הוסכם על שכר טרחה מגובה סכום החוב שפעלה לגבייתו.
26. בימ"ש קובע שבהעדר הסכם כתוב, הוא מעדיף הגרסה לפיה הלקוח הסכים לשלם שכר טרחה בשיעור 10% מהסכום שייגבה ולא מסכום החוב.
27. בימ"ש קובע זאת הן לנוכח מחדלה של הנתבעת, כאמור לעיל, לעגן ההסכמה בכתב, והן מפני שהסכמה לשלם שכר טרחה עבור סכום במיליוני ₪ שכלל לא נגבה, מחייבת הסכמה מפורשת של הלקוח. זאת מכיוון שהלקוח הסכים לכאורה לשלם שכר גבוה מאד בגין סכום שכלל לא הגיע לידי.
28. אולם, ישנם נימוקים נוספים המצדיקים העדפת עמדת הלקוח.
29. הנתבעת לא העלתה גרסתה לגבי ההסכמה בעניין תשלום שכרה, במועד הראשון בו היה עליה להעלות אותה, דהיינו, כאשר הלקוח פנה אליה בכתב, לפני שהגיש התביעה. בימ"ש מסכים עם טענת הלקוח בסעיף 4 לסיכומיו שהתשובה שסיפקה הנתבעת במועד חקירתה הראשון ביום 28.6.18 לשאלה מדוע לא ענתה ללקוח, אינה מניחה הדעת.
30. שני עדים שונים מטעם התובע העידו לגבי נוכחותם בשתי פגישות שונות עם הנתבעת, בהן לא העלתה הגרסה על חוב שכר טרחה.
31. מר יעקב אדיבי העיד בעמוד 22 בשורה 3 שכאשר נכח בפגישה עם הנתבעת היא לא טענה לחוב של התובע, אלא לבעיה בחשבון:
- "העד, מר י. אדיבי: בזמנו שהיינו אצלה, היא לא דיברה על שום כסף, סגרו לה את החשבון".**
32. גם מר חתינה העיד בעמוד 17 משורה 20 שהנתבעת לא הזכירה חוב שכר טרחה.
- "העד, מר חתינה: בכלל לא דובר על שכר טרחה. דובר על מסמך שהמדינה לקחה אותו, לקחה את הכסף. לא דובר על שכר טרחה."**
33. הנתבעת טענה כי משרדה בשנת 2018 היה ברעננה ולא בתל אביב כפי שהעידו העדים. אולם, גם אם פרט זה נכון, אין בכך כדי להביא למסקנה ששני העדים בדו מליבם קיוו שתי פגישות שונות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

34. מנגד, הנתבעת נמנעה מהעדת מר מלול שלפי סעיף 6 לתצהירה, היה אמור לתמוך בגרסתה לפיה ביקשה שכר משווי ההמחאות. זאת, בנימוק שבפגישה בה סוכם שכר הטרחה לא נכח. עדיין, היה עליה להעיד מר מלול ולו כדי לתמוך באמור בסעיף 6 לתצהירה, אך היא לא עשתה כן. לכן, פועלת חזקה שאם הייתה מעידה אותו, עדותו הייתה פועלת לחובתה.
35. כמו כן, עקב הישענות הנתבעת על עד יחיד, דהיינו, עדותה שלה, על פי סעיף 54 (2) **לפקודת הראיות (נח) התשל"א - 1971**, קם קושי ניכר לקבל גרסתה בהעדר ראיה חיצונית לתמוך.
36. לא לחינם, בימ"ש תאר ההתדיינות בעניין בקשת הנתבעת לבטל פסק הדין בטענה שכתב התביעה לא הומצא לידה. עיון בפרוטוקול הדיון שהתקיים לפני כבוד הרשם יעקבי, מעלה שלפני כבוד הרשם הובאה עדות השליח כי מסר כתב התביעה במשרד הנתבעת. הנתבעת לא העידה הפקידה עמה כביכול ערכה ברור לגבי טענת השליח כי הניח כתב התביעה במשרדה. מסיבה זו, כבוד הרשם התנה ביטול פסק הדין בחיוב הנתבעת לשלם הוצאות ניכרות לתובע. מכאן שהנתבעת, לא הצהירה אמת כאשר טענה בבקשה לביטול פסק הדין כי כתב התביעה לא הומצא לה במשרדה.
37. הנתבעת הצהירה בדיון לפני כבוד הרשם כי הוציאה לתובע חשבונית בגין שכרה והתחייבה להגישה תוך 7 ימים, אולם חשבונית זו לא הוגשה עד עצם יום כתיבת פסק דין זה. הנתבעת שבה בסיכומיה על תשובתה בחקירתה שב"כ התובע בחר שלא לעיין בחשבונית המצויה במשרדה. אין בטענה תמוהה זו כדי לרפא מחדלה להגיש החשבונית לפני בימ"ש.
38. בימ"ש דוחה טענת הנתבעת בסיכומיה לפיה החשבונית "אינה מעלה או מורידה לעניין הסכם שכ"ט." הוצאת חשבונית בזמן אמת לפי הגרסה של הנתבעת לגבי חישוב שכרה היה מסייע לה להוכיח כי אין זו גרסה כבושה כפי שהעידו התובע ושני עדיו.
39. הנתבעת לא ידעה לענות בחקירתה בעמוד 60 לשאלה מדוע כאשר קיבלה שיק בנקאי בסך של 143,000 ₪ עבור הלקוח לא יידעה אותו מידית. כמו כן, התברר שהחזיקה בשיק לפי מכתב הנאמן עו"ד ביתרון, שמסר לה השיק, מיום 7.2.18, אך מסרה אותו לתובע רק ביום 5.7.18. לנתבעת לא היה מענה מניח הדעת בעמוד 60 להתנהלות זו. מכיוון שהשיק הגיע לידי הנתבעת לאחר הגשת התביעה, כאשר הוראת התשלום בשיק אינה מאפשרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

להפקידו לחשבונה, בימ"ש מקבל טענת התובע שההסבר ההגיוני להתנהלות זו, הוא ניסיון "שכנוע" של התובע לחזור בו מתביעתו.

40. לאחר חישוב שכר הנתבעת לפי 10% מסכום הגביה בפועל, שהוא שיעור סביר, עולה שהנתבעת זכאית לשכר מכובד, מעל לחמישים אלף ₪. אותו כבר גבתה בפועל. אם סברה הנתבעת כי היקף העבודה בפועל היה גבוה מציפיותיה בתחילת ההתקשרות, כאשר לקחה על עצמה הייצוג, היה עליה להפסיק הייצוג ולא לקבוע עובדה מוגמרת בדיעבד לגבי שיעור שכר משווי ההמחאות, תחת מגביה בפועל.

41. כמו כן, מרגע שהנתבעת טענה כי נכרת הסכם, אך בעל פה, היא מנועה מהעלאת טענה לשכר ראוי, אותו פוסקים, בהעדר הסכם. למעלה מן הדרוש, יצוין שכדי להוכיח שכר ראוי יש להגיש חוו"ד של מומחה ולעניין זה ראו שוב פסק הדין בעניין דניאל. לא זו אף זו, אף אם בימ"ש היה מתעלם מאי הגשת חוו"ד, והוא לא מתעלם, אין די בציון מספר הליכים ללא פרוט השירות המשפטי בכל הליך.

42. הנתבעת נתפסה בסעיף 8 לסיכומיה לאמירה של התובע בחקירתו כי "מגיע לה לקבל מה שהיא רוצה". אולם היא לא ציינה בסיכומיה, כי דווקא בא כוחה מצא לבקש מהתובע להבהיר דבריו והוא ענה בעמוד 46 בשורה 22:
"העד, מר מ. אדיבי: אדוני, אם גם אינני יודע על מה אנחנו, באיזה שלב, מה שהיא רוצה זה מה שאנחנו סיכמנו ביננו. לא מעבר לזה".

43. הנתבעת טענה בסעיף 10 לסיכומיה כי התובע פעל בפועל לפיה הסיכום על שכר שנגזר לפי שווי ההמחאות לגביה ולא לפי גביה בפועל, אך בימ"ש לא מצא בהתנהגות התובע, או בציטוט דבריו בסעיף 10 לסיכומיה, את מה שמצאה הנתבעת בעניין זה. כך, גם לא עולה מנספח ג' לכתב התביעה, דף תנועות מחשבון התובע, כי התובע קיבל עמדת הנתבעת.

44. אמנם, בימ"ש תהה מדוע התובע לא הפסיק הייצוג לאחר שהתברר לו שקיבל רק חלק מהגביה, אך התובע הסביר זאת בעמוד 38 משורה 15:
"כן. בהחלט. עורכת הדין הייתה מעורבת טוב מאוד כל מהלך התיק. כאשר הגיע השלב הסופי, היא אמרה לי שאתה תקבל את הכסף שלך מה שמגיע לך, תקבל את הכסף שלך והפעם אני מדברת אתך, נגשתי למשרד שלה ברעננה, המשרד החדש שלה, ומה שהיא אמרה לי שבלי שום קשר תקבל את הכסף שמגיע לך שהוא שמור אצלי, אני מייצגת אותך. את ההוא מה שמגיע לך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

אתה תקבל ממני ואנחנו נגמור את התיק הזה, ואני עושה לך את זה כטובה, בגלל שאני עבדתי על התיק הזה כל כך הרבה זמן."

45. בסעיף 18 לסיכומיה טענה הנתבעת כי אילו הייתה יודעת על טענות התובע כאשר ייצגה אותו בעת שהושגה הסכמה לקבל סכום מופחת בסך של 143,000 ₪ "לא הייתה מסכימה לתוצאה שם והייתה ממשיכה לנהל את התיק שהרי לדברי התובע המוכחשים זו היתה שותפה שלו לגביה" טענה זו, לפיה עורכת הדין הייתה שוקלת טובתה תחת טובת הלקוח מוטב היה שלא הייתה מעלה.

46. אשר על כן, בימ"ש דוחה גרסת הנתבעת לפיה סוכם עם התובע שכר טרחה בשיעור של 10% משווי ההמחאות שאמורה הייתה לפעול לגבייתן.

טענת הנתבעת כי קיזזה הוצאות בהן נשאה

47. הנתבעת לא הציגה תחשיב הוצאות או קבלות לתמוך בטענה כי קיזזה הוצאות בהן נשאה במקום התובע ולכן בימ"ש דוחה הטענה. כאן המקום להדגיש שהציפייה מעורך דין גבוהה יותר מבעל דין רגיל ואין לקבל טענה בעלמא של עורך דין לנשיאה בהוצאות שאינה מגובה בספריו.

48. כאמור לעיל, ובניגוד לנטען בסיכומי הנתבעת, הנטל להוכיח הנשיאה בהוצאות לצורך הוכחת טענת הקיזוז, חל עליה ולא על התובע. הנתבעת שבה גם בעניין מחדלה להציג הנהלת החשבונות שלה, על התשובה התמוהה שסיפקה בעניין מחדלה להגיש חשבונית המס, לפיה ב"כ התובע "קיבל זכות עיון במסמכים".

סכום התביעה

49. התובע הגיש את כתב התביעה על יסוד הסכום שנגבה לפני הגשת התביעה בסך של 429,710 ₪ ממנו גזר שכר טרחה בשיעור 10%, דהיינו הסך של 42,971 ₪. הפחתת שכר הטרחה בסך של 42,971 ₪ וסכום בסך של 250,374 ₪ שכבר קיבל והוספת הסך של 6,000 ₪ שלטענתו כבר שילם לנתבעת, מביאה לסכום התביעה בסך של 142,365 ₪ ש"ח.

50. במהלך שמיעת הראיות, התברר שהתובע לא תיקן כתב התביעה בעקבות קבלת השיק בסך של 143,000 ₪, לאחר הגשת התביעה. קבלת סכום השיק, על פי גרסתו מחייבת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

להפחית סכום התביעה בסך של 14,300 ₪, דהיינו, השכר בשיעור 10% מהגביה לאחר הגשת כתב התביעה, על פי גרסת התובע. כך שיש להעמיד סכום התביעה על הסך של 128,065 ₪.

האם השיעור של 10% כולל מע"מ ?

51. מחלוקת נוספת שעלתה הייתה טענת הנתבעת כי סיכמה על 10% בתוספת מע"מ, שעה שהתובע טען כי סוכם שכר הכולל מע"מ. גם בעניין זה, מחדלה של הנתבעת לעגן ההתקשרות בכתב פועל לחובתה ולכן בימ"ש מעדיף גרסת התובע. לעניין זה ראה עדותו בעמוד 44 משורה 31 ובעמוד 46 בשורה 33.

52. אשר על כן, מקבל התביעה כמעט במלואה, לאחר הפחתה מתחייבת מהגביה הנוספת.

דיון בהוצאות

53. התנהלות הנתבעת הקשתה על ניהול התובענה כפי שפורט לעיל, אך היא חויבה בעניין זה מספר פעמים בהוצאות ולכן בימ"ש מחייב אותה בתשלום שכ"ט ב"כ התובע בסך של 20,000 ₪ בלבד.

54. כמו כן, הנתבעת תשלם לתובע האגרות ושכר העדים בהם נשא.

סוף דבר

55. בימ"ש מחייב הנתבעת לשלם לתובע כלהלן:
הסך של 128,065 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.
שכ"ט ב"כ התובע בסך של 20,000 ₪ צמוד בתוספת רבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.
החזר אגרות תביעה ושכר העדים בסך של 1,000 ₪ בהם חויב התובע צמוד בתוספת רבית כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64504-06-17 אדיבי נ' פוטשניק אליאס

ניתן היום, כ"ו אייר תש"פ, 20 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

עדלי הדר, שופט